

“मीठे बच्चे- विश्वका सबै आत्माहरू अन्जान र दुःखी छन्, तिमीले उनीहरूमाथि उपकार गर, बाबाको परिचय दिएर खुशीमा ल्याऊ, उनीहरूको आँखा खोल ।”

प्रश्न:- कुनै पनि सेन्टरको वृद्धिको आधार के हो ?

उत्तर:- निःस्वार्थ सच्चा दिलको सेवा । तिमीलाई सेवाको सदैव सोख रह्यो भने सबै कुरा भरिपूर्ण हुँदै जानेछ । जहाँ सेवा हुन सक्छ त्यहाँ प्रबन्ध गर्नुपर्छ । माग्न कसैसँग पनि हुँदैन । माग्न भन्दा मर्नु भला । स्वतः सबै थोक आउनेछ । तिमी अरूले जस्तो चन्दा जम्मा गर्न सक्दैनौ । मागेर सेन्टरको उन्नति हुँदैन । त्यसैले नमागी सेन्टरलाई जमाऊ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरू यहाँ बसेका छन्, बुद्धिमा यो ज्ञान छ, कसरी शुरूमा हामी माथिबाट आउँछौं । जसरी विष्णु अवतरणको खेल देखाउँछन् । विमानमा बसेर फेरि तल आउँछन् । अहिले तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ अवतार आदि जे पनि देखाउँछन् त्यो सबै गलत (रङ्ग) हो । अहिले तिमी बुझ्दछौ- हामी आत्माहरू वास्तवमा कहाँका रहने वाला हौं, कसरी माथिबाट फेरि यहाँ आउँछौं, कसरी ८४ जन्मको पार्ट बजाउँदै पतित बन्दछौं ? अब फेरि बाबा पवित्र बनाउनुहुन्छ । यो त अवश्य तिमी विद्यार्थीहरूको बुद्धिमा हुनुपर्छ, ८४ को चक्र हामी कसरी लगाउँछौं ? यो स्मृतिमा रहनुपर्छ । बाबा नै सम्झाउनुहुन्छ- तिमी कसरी ८४ जन्म लिन्छौ । कल्पको आयुलाई लम्बा-चौडा टाइम दिएको कारण यति सहज कुरा पनि मनुष्यहरू बुझ्दैनन्, त्यसैले अन्धश्रद्धा (ब्लाइन्डफेथ) भनिन्छ । अरू जति पनि धर्महरू छन् तिनीहरू कसरी स्थापना हुन्छन्, यो पनि तिम्रो बुद्धिमा छ । तिमी जान्दछौ- पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा, पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा अहिले अन्त्यमा आइपुगेका छौं । अब फेरि फर्केर जान्छौं । यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई नै छ । दुनियाँमा अरू कसैले पनि यो ज्ञान जान्दैनन् । भन्दछन्- ५ हजार वर्ष पहिला स्वर्ग (प्याराडाइज) थियो । तर त्यो के थियो, यो जान्दैनन् । अवश्य आदि सनातन देवी-देवताहरूको राज्य थियो । तर यो कति पनि जान्दैनन् । तिमी सम्झन्छौ- हामी पनि पहिला केही पनि जानेका थिएनौं । अरू धर्मवालाहरू आफ्नो धर्म स्थापकलाई नै नजानेका होऊन्, यस्तो कहाँ हुन्छ र । तिमी अहिले जानकार, ज्ञानी बनेका छौ । बाँकी सारा दुनियाँ अन्जान छ । हामी कति समझदार बनेका थियौं, फेरि अब बेसमझ अन्जान भएका छौं । मनुष्य भएर अथवा कलाकार भएर पनि हामीले जानेका थिएनौं । ज्ञानको प्रभाव हेर कस्तो छ ! यो तिमीले नै जान्दछौ । त्यसैले बच्चाहरूलाई भित्र कति गद्गद् हुनुपर्छ । जब धारणा हुन्छ तब नै भित्र त्यो खुशी आउनेछ । तिमी जान्दछौ- हामी शुरू-शुरूमा कसरी आयौं फेरि कसरी शूद्र कुलबाट ब्राह्मण कुलमा परिवर्तन भयौं । यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्दछ, त्यो तिमीहरू सिवाय दुनियाँमा कसैले पनि जान्दैनन् । भित्र यो ज्ञान डान्स हुनुपर्छ । बाबा हामीलाई कति अनौठो ज्ञान दिनुहुन्छ, जुन ज्ञानबाट हामीले आफ्नो वर्सा पाउँछौं । लेखिएको पनि छ- यस राजयोगबाट म तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु । तर केही पनि समझमा आउदैनथ्यो । अहिले बुद्धिमा सारा रहस्य आएको छ । हामी शूद्रबाट अब सो ब्राह्मण बन्दछौं । यो मन्त्र पनि बुद्धिमा छ । हामी सो ब्राह्मण फेरि देवता बन्दछौं फेरि हामी उत्रिँदा-उत्रिँदा तल आउँछौं । कति पुनर्जन्म लिँदै चक्र लगाउँछौं । यो ज्ञान बुद्धिमा रहनाको कारण खुशी पनि रहनुपर्छ । अरूलाई पनि यो ज्ञान कसरी मिलोस् ? कति ख्यालात चलिरहन्छ । कसरी सबैलाई बाबाको परिचय दिने ? तिमी ब्राह्मण कति उपकार गर्दछौ । बाबा पनि उपकार गर्नुहुन्छ नि । जो एकदमै अन्जान छन्, उनीहरूलाई सधैंको लागि सुखी बनाऔं । आँखा खोलिदिऔं । खुशी हुन्छ नि । जसलाई सेवाको सोख रहन्छ उनीहरूलाई मनभित्र आउनुपर्छ, धेरै खुशी हुनुपर्छ । हामी आत्माहरू कहाँका रहनेवाला हौं, फेरि कसरी आउँछौं पार्ट बजाउन ? कति उच्च बन्दछौं फेरि कसरी तल आउँछौं फेरि रावणराज्य कहिले शुरू हुन्छ ? यो अहिले बुद्धिमा आएको छ ।

भक्ति र ज्ञानमा रात-दिनको फरक छ । शुरूदेखि भक्ति कसले गरेका हुन् ? तिमी भन्नेछौ- पहिला-पहिला हामी आयौं, त्यसैले धेरै सुख देख्यौं फेरि हामी भक्ति गर्न लाग्यौं । पूज्य र पुजारीमा कति रात-दिनको फरक छ । तिम्रो पासमा अहिले कति ज्ञान छ । खुशी हुनुपर्छ । कसरी हामीले ८४ को चक्र लगायौं । कहाँ ८४ जन्म, कहाँ ८४ लाख ! यति सानो कुरा पनि कसैको ध्यानमा आउँदैन । लाखौं वर्षको तुलनामा त यो एक-दुई दिनको बराबर हुन जान्छ । राम्रा-राम्रा बच्चाहरूको बुद्धिमा यो चक्र घुमिरहन्छ, तब नै भनिन्छ स्वदर्शन चक्रधारी । सत्ययुगमा यो ज्ञान हुँदैन । स्वर्गको कति गायन छ । वहाँ केवल भारतवर्ष नै थियो । जुन थियो त्यो फेरि बन्नु नै छ । बाहिरबाट त देखिनमा

केही पनि आउदैन । साक्षात्कार हुन्छ । तिमी जान्दछौ— यो पुरानो दुनियाँ अब खत्तम हुनु छ फेरि नम्बरवार हामी नयाँ दुनियाँमा आउनेछौ । आत्माहरू कसरी आउँछन् पार्ट बजाउन, त्यो पनि तिमीले बुझेका छौ । आत्माहरू यत्तिकै कतै माथिबाट भर्देनन्, जसरी नाटकमा देखाउँछन् । आत्मालाई त यी आँखाद्वारा कसैले देख्न पनि सक्दैन । आत्मा कसरी आउँछ, सानो शरीरमा कसरी प्रवेश गर्दछ, बडो अनौठो खेल छ । यो पढाइ ईश्वरीय हो । यसमा दिन-रात ख्यालात चल्नुपर्छ । हामी एक पटक बुझ्दछौ, मानौं देखेर फेरि वर्णन गर्दछौ । पहिला जादुगरले धेरै चीजहरू निकालेर देखाउँथे । बाबालाई पनि जादुगर, सौदागर, रत्नागर भन्छन् नि । आत्मामा नै सारा ज्ञान रहन्छ । आत्मा नै ज्ञानसागर हो । भन्दछन्— परमात्मा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, तर उहाँ को हुनुहुन्छ, कसरी उहाँ जादुगर हुनुहुन्छ, यो कसैलाई पनि थाहा छैन । पहिला तिमी पनि बुझ्दैथ्यौ । अहिले बाबा आएर देवता बनाउनुहुन्छ । भित्र कति खुशी हुनुपर्छ । एक बाबा नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, हामीलाई पढाउनु पनि हुन्छ । यो केवल तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । यो दिन-रात मनमा स्मरण चल्नुपर्छ । यो बेहदको नाटकको ज्ञान केवल एक बाबाले नै सुनाउन सक्नुहुन्छ, अरू कसैले सुनाउन सक्दैन । बाबाले कहाँ देख्नुभएको छ र, तर उहाँमा सारा ज्ञान छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म सत्ययुग-त्रेतामा त आउदिनँ तर ज्ञान सारा सुनाउँछु । आश्चर्य लाग्छ नि । जसले कहिल्यै पार्ट नै लिनुभएन, उहाँले कसरी बताउनुहुन्छ ! बाबा भन्नुहुन्छ— मैले केही पनि देखिदैनँ । न म सत्ययुग-त्रेतामा आउँछु तर ममा ज्ञान कति राम्रो छ जुन म एकै पटक आएर तिमीलाई सुनाउँछु । तिमीले पार्ट बजायौ, तिमी जान्दैनौ । जसले पार्ट नै बजाउनुभएको छैन उहाँ सबै सुनाउनुहुन्छ— आश्चर्य छ नि । हामी जो पार्टधारी हौं, हामी केही पनि जान्दैनौं तर बाबामा कति धेरै ज्ञान छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म कहाँ सत्ययुग-त्रेतामा आउँछु र, जुन तिमीलाई अनुभव सुनाऊँ ? ड्रामा अनुसार नदेखिकनै, अनुभव नगरिकनै सारा ज्ञान दिनुहुन्छ । कति आश्चर्य छ— म पार्ट बजाउन आउँदै आउदिनँ, तापनि तिमीलाई सारा पार्ट सम्झाउँछु, त्यसैले नै मलाई ज्ञानको सागर भन्दछन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू, अब आफ्नो उन्नति गर्नु छ भने आफूलाई आत्मा सम्झ । यो हो खेल । तिमी फेरि पनि यस्तै खेल गर्नेछौ । देवी-देवता बन्नेछौ । फेरि अन्त्यमा चक्र लगाएर मनुष्य बन्नेछौ । आश्चर्य मान्नुपर्छ नि । बाबामा यो ज्ञान कहाँबाट आयो ? उहाँको त कुनै गुरु पनि छैन । ड्रामा अनुसार पहिलादेखि नै उहाँमा पार्ट भरिएको छ । यसलाई प्रकृति (कुदरत) भनिन्छ नि । हरेक कुरा आश्चर्यजनक छ । त्यसैले बाबा बसेर नयाँ नयाँ कुराहरू सम्झाउनुहुन्छ । यस्तो बाबालाई कति याद गर्नुपर्छ । ८४ को चक्रलाई पनि याद गर्नु छ । यो रहस्य पनि बाबाले नै सम्झाउनुभएको हो । विराट् रूपको चित्र कति राम्रो छ । जसले लक्ष्मी-नारायण अथवा विष्णुको चित्र बनाउँछन्, त्यही देखाउँछन्— हामीले कसरी ८४ जन्ममा आउँछौं । हामी नै देवता फेरि क्षत्रिय, वैश्य फेरि शूद्र । यो स्मरण गर्नमा के कुनै कठिनाई छ र ? बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानको सागर । कसैसँग कहाँ पढ्नुभएको छ र, न शास्त्र आदि नै पढ्नुभएको छ । पढ्दै नपढी, गुरु नै नगराई सारा ज्ञान बसेर सुनाउने, यस्तो त कहिल्यै देखेनौ । बाबा कति मीठा हुनुहुन्छ । भक्तिमार्गमा कसैले कसैलाई, कसैले कसैलाई मीठो सम्झन्छन् । जसलाई जे आउँछ उसैको पूजा गर्न थाल्छन् । बाबा बसेर सबै रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । आत्मा नै आनन्द स्वरूप छ, फेरि आत्मा नै दुःख रूप छी-छी बन्दछ । भक्तिमार्गमा त तिमीले केही पनि जान्दैनथ्यौ । मेरो कति महिमा गर्छन् तर जानेका केही पनि छैनन् । यो पनि कति अनौठो खेल छ । यो सारा खेल बाबाले सम्झाउनुभएको छ । यति धेरै चित्र सिँढी आदि कहिल्यै देखेका पनि थिएनन् । अब देख्दछन्, सुन्दछन् भने भन्छन्— यो ज्ञान त यथार्थ रीति छ । तर काम महाशत्रु हो, यस माथि विजय पाउनु छ, यो सुनेर सुस्त हुन्छन् । तिमी कति सम्झाउँछौ, सम्झदै सम्झ्दैनन् । कति मेहनत लाग्छ । यो पनि जान्दछौ— कल्प पहिले जसले बुझेका थिए उनैले बुझ्नेछन् । दैवी परिवारका जति बन्नुपर्ने छ उनीहरूलाई नै धारणा हुनेछ । तिमी जान्दछौ— हामी श्रीमत्तमा राजधानी स्थापना गर्छौं । बाबाको डायरेक्शन छ— अरूलाई पनि आफूसमान बनाऊ । बाबा सबै ज्ञान सुनाइरहनुभएको छ । तिमीले पनि सुनाइरहेका छौ । त्यसैले अवश्य यी शिवबाबाको रथले पनि सुनाउन सक्छन् । तर आफूलाई गुप्त गरिदिन्छन् । तिमी शिवबाबालाई नै याद गर्दै गर । यिनको त उपमा (महिमा) पनि गर्नु छैन । सर्वका सद्गति दाता, मायाको जंजीरबाट छुटाउनेवाला एकै हुनुहुन्छ ।

बाबा कसरी बसेर तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ— यो तिमी बच्चाहरू सिवाय अरू कसैलाई थाहा छैन । मनुष्यहरू यो पनि जान्दैनन् कि रावण के चीज हो । हरेक वर्ष जलाइरहन्छन् । पुतला त दुश्मनको बनाइन्छ नि । तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ— रावण हाम्रो दुश्मन हो, जसले सबैलाई कति दुःखी, कंगाल बनाइदिएको छ । सबै ५ विकाररूपी

रावणको पञ्जामा फँसेका छन् । कसरी अरूलाई पनि रावणबाट छुटाउने ? यो बच्चाहरूलाई मनमा आउनुपर्छ । सेवा हुन सक्छ भने प्रबन्ध गर्नुपर्छ । सच्चा दिलले, निःस्वार्थ भावले सेवा गर्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यस्ता बच्चाहरूको धन (हुण्डी) मैले स्वीकार्छु । ड्रामामा निश्चित छ । सेवाको राम्रो मौका छ भने यसमा सोध्नु पनि पर्दैन । बाबाले भनिदिनुभएको छ सेवा गर्दै गर । कसैसँग पनि नमाग । माग्नु भन्दा मर्नु भला । आफै तिम्रो पासमा आउनेछ । मागेर सेन्टरको उन्नति हुँदैन । नमागिकनै तिमीले सेन्टर जमाऊ, आफै सबै आउनेछ । त्यसमा तागत रहनेछ । जसरी बाहिरी व्यक्तिहरूले चन्दा जम्मा गर्छन्, यस्तो तिमीले गर्नु हुँदैन ।

मनुष्यलाई त कहिल्यै भगवान् भनिदैन । ज्ञान त हो बीज । बीजरूप बाबा बसेर तिमीलाई ज्ञान दिनुहुन्छ । बीज नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ नि । त्यो जड बीजले त वर्णन गर्न सक्दैन । तिमी वर्णन गर्दछौ । सबै कुरालाई बुझ्न सक्दछौ । यस बेहदको वृक्षलाई कसैले पनि बुझेका छैनन् । तिमी अनन्य बच्चाहरूले जान्दछौ नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— माया पनि प्रबल छ । केही सहन पनि गर्नुपर्छ । कति कडा-कडा विकार छन् । राम्रा-राम्रा सेवा गर्नेहरूलाई चल्दा-चल्दै यस्तो मायाको थप्पड लाग्छ, भन्छन् हामी त गिन्यौं । सिढी माथि चढ्दा-चढ्दै तल खस्न पुग्छन् । गरेको कमाई सारा चट (खत्तम) हुन्छ । दण्ड त अवश्य मिल्नेछ । बाबासँग प्रतिज्ञा गर्छन्, रगतले पनि लेखेर दिन्छन् फेरि पनि गुम भए । बाबा पक्का गर्नको लागि देख्नु पनि हुन्छ, यति धेरै युक्तिहरू अपनाउँदा पनि फेरि दुनियाँ तर्फ नै जान्छन् । कति सहज सम्झाउनुहुन्छ, पार्टधारीहरूले आफ्नो पार्टको नै स्मरण गर्नुपर्छ । आफ्नो पार्ट कसैले कहाँ भुल्न सक्छ र ! बाबा त दिनहुँ भिन्न-भिन्न प्रकारले सम्झाइरहनुहुन्छ । तिमीले पनि धेरैलाई सम्झाउँछौ फेरि पनि भन्दछन्— हामी बाबाको सम्मुख जाऔं । बाबाको कार्य त आश्चर्यजनक छ । दिनहुँ मुरली चलाउनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ निराकार । नाम, रूप, देश, काल त छैन । फेरि मुरली कसरी सुनाउनुहुन्छ ? आश्चर्य खान्छन्, फेरि पक्का भएर आउँछन् । दिल हुन्छ यस्ता बाबा वर्सा दिन आउनुभएको छ, उहाँसँग मिलौं । यसरी चिनेर आए भने बाबासँग ज्ञान रत्न धारण गर्न सक्छन् । श्रीमतलाई पालन गर्न सक्छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ज्ञानलाई जीवनमा धारण गरेर खुशीले गद्गद् हुनु छ । अनौठो ज्ञान र ज्ञानदाताको स्मरण गरेर ज्ञान डान्स गर्नु छ ।
- २) आफ्नो पार्टको नै स्मरण गर्नु छ, अरूको पार्टलाई हेर्नु छैन । माया बडो प्रबल छ त्यसैले खबरदार रहनु छ । आफ्नो उन्नतिमा लागि राख । सेवाको सोख राख ।

वरदानः— परख गर्ने शक्तिद्वारा बाबालाई चिनेर अधिकारी बन्नेवाला विशेष आत्मा भव

बापदादा हरेक बच्चाको विशेषता देख्नुहुन्छ, चाहे सम्पूर्ण बनेका छैनन्, पुरुषार्थी छन् तर यस्तो एउटा पनि बच्चा छैन जसमा कुनै विशेषता नहोस् । सबैभन्दा पहिलो विशेषता त करोडौंमा कोहीको लिस्टमा छौ । बाबालाई चिनेर मेरो बाबा भन्नु र अधिकारी बन्नु— यो पनि बुद्धिको विशेषता हो, परख गर्ने शक्ति हो । यस श्रेष्ठ शक्तिले नै विशेष आत्मा बनाइदियो ।

स्लोगनः— श्रेष्ठ भाग्यको रेखा कोर्ने कलम हो श्रेष्ठ कर्म, त्यसैले जति चाह्यो त्यति भाग्य बनाऊ ।

✽ शब्दार्थः— १. हुण्डी/हुँडी— धन सम्पत्तिको व्यवहार वा व्यवसाय गर्ने संघ-संस्था वा व्यक्ति मार्फत धन आदान-प्रदान गरिने कार्य वा त्यसरी पठाइएको धनमाल । २. हुण्डी सकारना— हुण्डीको रूपैयाँ समयमा बुझाउनको लागि सहमत हुनु